

De ziel van het cirkus Renz, de stichter niet alleen, maar bovendien de man, die het cirkus in het algemeen in de oogen van het publiek zooveel hooger heeft doen klimmen, was de „oude Renz.” Zijn vijanden niet minder dan zijn vrienden zijn het er over eens, dat met Ernst Renz een man heenging, die de grondlegger is geweest van wat het cirkus in de laatste jaren is geworden: een tempel voor paardendressuur, gymnastiek enz., even goed als een honderdtal jaren geleden de tooneelspeelkunst haar eigen tempel kreeg.

„En avant.”

Voor vijftig jaren begon hij zijn loopbaan met een houten tent, een gewone kermisreiziger dus, die zijn optreden aankondigde met optochten, waaraan het heele personeel moest meedoen, met turkse trom en bekkenslag, met hansworstgeschreeuw en voorstellingen vóór de tent. We zien hem in gedachten voor ons, zooals wij ons nog herinneren Blanus en Spriet, de koningen van de kermis. Hij stond toen nog op één lijn met dergelijke troepen, die van stad tot stad, van land tot land trokken, om alle kermissen af te reizen. En we zien die oude, tochtige houten tenten nog voor ons, toen de kermis nog in zijn vollen bloei was, tien, vijftien jaar geleden. De kermis met haar honderde speelgoedkramen, snoeptenten, poffer- en wafelkraampjes; waar de krachtmeter met onnavolgbaar stoïcisme slag op slag

verduurde, waar de wonderwerking der electriciteit voor slechts drie cent verkrijgbaar was, waar orgels dooreen jengelden en klappers sisten, meiden gierden en bekkens de lucht scheurden. Wij zien daar nog te midden van de grootste herrie en de dichtste ophooping de tenten van Blanus en van Spriet, de tijdgenooten en collega's van Renz. Ruwe houten barakken met ongelijke planken van verschillende kleur, waar de wind door blies als er wind was, of de rook der walmende lampen heen kronkelde, als hij niet bleef hangen boven 't lage, armoedige tooneeltje. Maar wie lette daar toen op; zij, die binnen waren en voor hun kwartjes en stuivers, eerste-rang- en staanplaatsen hadden veroverd, ze waren allen bij voorbaat gesuggereerd door de meesleepende toespraken van den omroeper, door de kleurige rokjes der paardrijdsters, door de biceps van den sterken man, door de kwinkslagen van den paljas. En niemand lette er